

Xiprers del cementiri de Collsuspina

Collsuspina

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Cementiri de Collsuspina
Emplaçament	Cementiri de Collsuspina

Coordenades:

Latitud:	41.82675
Longitud:	2.1793
UTM Est (X):	431847
UTM Nord (Y):	4630866

Classificació

Número de fitxa	08070 - 91
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estil / època:	Contemporani
Estat de conservació	Bo
Protecció	Física
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Collsuspina, Plaça Major, 3. 08178 Collsuspina
Autoria de la fitxa	Lluís Rius i Font, OPC Diputació de Barcelona
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/02/2014 - 01:00
Autoria de la darrera revisió:	María del Agua Cortés Elía, OPC
Data de la darrera revisió:	dv., 10/10/2025 - 09:38

Descripció

A l'interior del cementiri de Collsuspina hi ha un conjunt de set xiprers, arreglats en sentit est a oest, de forma simètrica, seguint el traçat del camí central del recinte, oferint una visual ordenada i projectada cap al fons. Són exemplars de xiprers de dimensions considerables i que es troben en bon estat.

Observacions:

El simbolisme del xiprer ha variat al llarg del temps, avui associat al simbolisme de la mort, per la seva forma fusiforme, projectada cap al cel, ha estat seleccionat com a més idoni com a element ornamental funerari. Tot i que hi trobem altres simbolismes, segons Víctor Balaguer (1893), l'origen de xiprers en masies prové de la necessitat dels ordes religiosos d'establir aliances amb les famílies més importants de l'època per fer-les o nomenar-les "germanes dels convents". El xiprer ben visible a l'entrada era el senyal d'aquesta aliança, com a compromís d'obrir les seves portes a canonges frares i pelegrins. Cels Gomis (1912) ratifica aquesta idea per la zona de la Garrotxa quan documenta que el xiprer indicaria als frares mendicants que allí se'ls donaria acolliment de franc. Martí Boada (1992) observa per la zona del Vallès, Bages i Garrotxa que l'existència d'un xiprer davant al casa era indicatiu que els viatgers podien fer parada; si n'hi havia dos, podien fer un àpat i si n'hi havia tres, podien fer-hi nit.

Història

Els xiprers del cementiri de Collsuspina van ser plantats per Ramon Oller i Josep Oller, veïns del Mas Oller. Aquests es van plantats amb motiu del trasllat del nou cementiri durant els anys 1945-47. Aquests van ser comprats a un viver de Viladrau.

Bibliografia

BALAGUER i CIRERA, Víctor (1893). Al pie de la encina. Historias, tradiciones y recuerdos. El progreso social. Madrid. BOADA, Martí (1992). Recull de llegendes de la regió del Montseny. Carles Vallès editor. Figueres. GOMIS, Cels (1912). Folklore català. Arxius d'Estudis del centre Excursionista de Terrassa, núm. 13, pàgs. 191 a 195. PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. RIUS FONT, Lluís (2012). Arbres personals; dins Programa de Festa major de sant Llorenç d'Hortons de 2012, pàgs. 20 a 22. ROMA i CASANOVAS, Francesc (2000). La simbologia del xiprer a Catalunya. Sant Martí de Centelles, a <http://www.francescroma.net>

